

Terorism și orbirea Laodiceei

8 noiembrie 2005

Gili Cârstea

Planeta noastră pare prinsă tot mai tare într-o luptă înverșunată împotriva terorismului. Tot mai multe țări își adaptează legislația la noua amenințare, spre a putea răspunde cu succes noilor provocări. Unele, lovite violent, au declarat război total terorismului, investind sume astronomice în această direcție.

Dicționarul spune că terorism înseamnă “folosirea deliberată și sistematică a unor mijloace violente sau amenințări de natură să provoace teamă și neîncredere, panică și nesiguranță, ignorând orice norme umanitare.”

Întrebarea care ne privește pe noi este: Folosește Satana mijloace teroriste spre a provoca “teamă și neîncredere, panică și nesiguranță, ignorând orice norme umanitare”? Este el implicat în acest joc murdar, acționând din umbră cu violență și viclenie spre a-și realiza planurile cu familia omenească?

Scriptura este cât se poate de clară că războiul omenirii nu este împotriva “cărnii și sângelui,” ci “împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor în tinerului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești” (Ef 6:12).

De ce oare nu văd teologii adventiști rolul “duhurilor răutății” în manipularea maselor prin “teamă și neîncredere” în scopul păstrării lor în sclavia fărădelegii? De ce nu sunt analizate evenimentele contemporane din această perspectivă? Cum se explică faptul că teologii adventiști sunt mai înclinați să-L vadă pe Dumnezeu responsabil pentru dezastrele din panoplia teroristă a Satanei?

Există o explicație, și nu una de circumstanță, cum ar fi unii îndemnați să creadă, ci una trimisă prin canalul autentic și verificat al Spiritului Profetiei. Suntem astfel avertizați că imaginea prezentă a bisericii despre caracterul lui Dumnezeu este formată pe baza credințelor formate în secolele de beznă papală:

“Învățăturile eronate ale teologiei populare au produs mii și mii de sceptici și necredincioși. Există erori și inconsistențe pe care mulți le declară a fi învățătura Bibliei, dar care, în realitate, nu sunt decât interpretări false ale Scripturii, adoptate în timpul secolelor de întuneric papal. Mulțimile au fost făcute să cultive o concepție eronată despre Dumnezeu, așa cum iudeii, amăgiți de erorile și tradițiile vremii lor, aveau o concepție falsă

despre Hristos... Este datoria noastră să descoperim lumii adevăratul caracter al lui Dumnezeu” (5 T 710).

În loc să ne facem datoria, descoperind lumii adevăratul caracter al lui Dumnezeu, noi preferăm să susținem interpretările false ale Scripturii, adoptate în secolele de bezna papală. Ni se pare mai potrivit să spunem lumii că Dumnezeu este la originea nimicirilor prezente, decât să identificăm în ele activitățile teroriste ale diavolului.

În ultima vreme, destule voci din mediul adventist, unele chiar foarte proeminente, au declarat că “Dumnezeu vorbește” prin cutremure sau inundații, că acestea sunt metodele Sale de a chema omenirea la pocăință. Un savant de renume declara că, în lumina învățăturii scripturistice, singurul care poate produce asemenea dezastre este Dumnezeu, scopul fiind pregătirea omenirii pentru apropiata zi a judecății. Ce este terorismul? “Folosirea deliberată și sistematică a unor mijloace violente sau amenințări de natură să provoace teamă și neîncredere, panică și nesiguranță.”

Înaintașii noștri spuneau că El este “un făcător de rele” (Ioan 18:30), iar noi spunem că este un terorist, care folosește, deliberat și sistematic, mijloace violente spre a câștiga mulțimile de partea Sa.

Doctoria pentru ochi, oferită în doze mici peste tot în Spiritul Profeției, încă așteaptă să fie administrată. Va profita Laodicea de acest tezaur de lumină cerească? Va descoperi ea la timp cine este adevăratul terorist internațional? Sau va aștepta să se mire împreună cu gloatele de nelegiuți: “Acesta este omul care făcea să se cutremure pământul, și zguduia împărățiile, care prefăcea lumea în pustie, nimica cetățile și nu dădea drumul prinșilor săi de război?” (Isa 14:16).